

Den Lille Grønne

Egmont Højskolens Elevforening

juni 2004

egmont
højskolen

Ring 75 73 19 95 Jens Bork

INDHOLD

Sommerhilsen fra skaldepanden.....	3
Annette Bjerregaard går på pension	4
Siden Sidst	5
TAK til Annette Bjerregaard	6
Sommerkursus på Egmont Højskolen	7
Med Egmont Højskolen i Japan.....	8
Lille dagbog fra studieturen til Italien.....	10
Lige muligheder for alle?.....	13
When Egmont Students Go East	16
Højskolelivet leves for fuld kraft.....	18
Elevhold efterår 2003 / forår 2004.....	20
Adresser, elevforeningens bestyrelse.....	22

Se

Egmont Højskolens Elevforenings

Hjemmeside:

elevforening.egmont-hs.dk

samt

Egmont Højskolens egen hjemmeside:

www.egmont-hs.dk

Forsidemotiv: Opførelsen af den nye elevfløj med 20 moderne handicappede værelser. Forventes færdige til august.

SOMMERHILSEN FRA SKALDEPANDEN

Med fest og tårer fik vi taget afsked med endnu et utroligt og livsbekræftende elevhold.

Om en uge starter det første sommerkursus, men inden da skal vi have planlagt den fremtidige struktur. Ikke forstået sådan, at alt skal laves om, men ændringer i højskoleloven betinger det. Højskolerne skal udøve fuld studie- og erhvervsvejledning, og skolen skal udarbejde en vejledningsprofil, som bliver tilgængelig på vores hjemmeside.

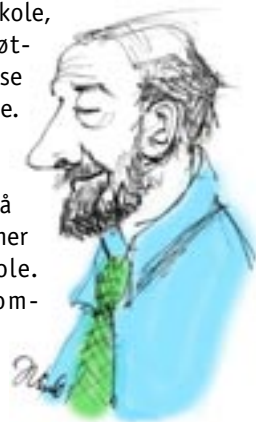
Med alle de tilmeldinger vi har til sommerkurserne, kan vi se, at skoleåret 2003-2004 overstiger vores forventninger, hvad deltagelse angår. Sådan ser det ikke ud på alle andre højskoler. Nogle af højskolerne har det slemt.

Også den fine højskole i Maribo måtte for mere end et år siden lukke. Selvom det var en skole for alle - et varmt og åbent højskolemiljø i smukke omgivelser ned til Guldborgsund - kunne de ikke de sidste par år tiltrække det nødvendige antal kursister for at opnå statstilskud. Bestyrelsen besluttede at lukke skolen og sælge bygningerne, hvorved der fremkom et pænt overskud.

10-15 højskoler blev opfordret til at søge formålsbestemte tilskud fra skolens overskud. Hans Otto og jeg lavede en ansøgning om støtte til nye, hurtigere computere og nye storskærme til svagsynede. Vi var så heldige at få tildelt kr. 130.000 til nyt edb-udstyr og kr. 120.000 til fripladser til værdigt trængende - i alt kr. 250.000.

Ved en både flot og rørende sammenkomst den 28. maj fik jeg overrakt checken i Maribo. Naturligvis er det trist, at de måtte lukke

en rigtig fin højskole, men at møde støttekreds og bestyrelse var livsbekræftende. Mennesker, som havde brugt masser af frivillige timer på at skabe gode rammer på Maribo Højskole. Under sammenkomsten sendte jeg en venlig hilsen til vores elevforening og bestyrelse, som også gør en kæmpe indsats for skolen her.

Maribo Højskole fik lov til at eksistere i næsten 20 år. Fundamentet var for skrøbeligt. Sådan er det ikke på Egmont Højskolen. Vi har masser af optimisme og gå-på-mod, og så har vi elever, og det er det afgørende.

I min takketale til støttekredsen og bestyrelsen på Maribo Højskole fortalte jeg om skolens studietur til Rumænien, hvor vi mødte unge mennesker med handicap, som havde levet i Nicolae Ceauscuscus særlige og uhyggelige lejre for mennesker med handicap. To svært spastiske brødre besøgte vi på studieturen til Craiova. Deres største ønske er at blive elever på Egmont Højskolen. Med støtten fra Maribo Højskole kan et sådan besøg blive en realitet allerede til foråret 2005.

Opførelsen af Skovfløjen skrider frem. 20 nye superlækre værelser bliver der, og når de er færdige, får vi en mulighed for at modernisere værelserne på grøn gang og rød gang.

Ca. 14 værelser mangler at blive udstyret med bad og toilet.

Da vi tog afsked med eleverne fredag den 11. juni, sagde vi også farvel til Annette Bjerregaard. I mere end 31 år har Annette skabt glæde og fordybelse og indsigt i billedkunst her på skolen. For mig personligt har Annette været en utrolig vejleder, fordi hun både udstråler energi og virkelyst og den værdighed, som er den ene af skolens tre søjler. Solidariteten og myndigheden havde

Annette også godt fat i. Jeg vil komme til at savne Annette. Hun har dog lovet, at hun vil komme og hjælpe os, hvis det kniber.

Vi har det godt, og for tiden er vi ikke blandt de lukningstruede højskoler. Vi er begyndt at forberede skolens 50-års jubilæum i 2006. Mon vi når at få en hel hal? Vi er nogen, der arbejder på sagen.

Rigtig god sommer.

Ole

ANNETTE BJERREGAARD GÅR PÅ PENSION

- af Karen Tomshøj, højskolelærer

I tv-serien "Emil fra Lønneberg" er der en scene, jeg holder meget af. Emil og karlen Alfred er sammen nede ved søen at fiske; de sidder på brinken og nyder livet, og Emil siger: "Du og jeg, Alfred". Der bliver ikke sagt mere, men vi forstår alle det særlige forhold og den fælles forståelse sætningen indeholder.

Den samklang og fællesskabet, som ikke nødvendigvis skal tales ihjel, har jeg følt i den tid Annette har været min makker på kunstlinien. Jeg kunne sagtens være Emil, der sagde: "Du og jeg, Annette".

Nu skal vi ikke arbejde sammen mere og jeg føler mig som en vingskudt fugl, der ikke er kommet på benene igen, efter meddelelsen om at Annette nu agter at hellige sig maleriet og livet hjemme i Silkeborg.

Det er jo fint for malerierne, men vi vil her på højskolen komme til at savne Annette i mange sammenhænge; hendes erfaring fra reklamebranchen, hendes gejst i teater-temauger, det lange, seje træk i hverdagen på skolen osv. Vi er mange, der nød godt af Annettes åbenhed og hjælpsomhed, da vi kom som nye lærere på skolen og må så huske at tage det arbejde op, som hun ikke udfører mere.

Nu takker du så af, Annette - vi kommer til at savne dig - du har været en del af skolens profil i over 30 år.

God vind fremover.

På dine kollegers vegne
Karen

SIDEN SIDST

Til Elevforeningens Medlemmer juni 2004

Så er det igen et år siden Den Lille Grønne sidst udkom - igen har det været et år med masser af aktiviteter på Egmont Højskolen.

Det er med stor glæde, at vi kan konstatere at der fortsat er stor interesse for at være elev på Egmont. Her på forårsholdet har der været 115 elever, hvilket betyder at der har været fuldt hus. Det er utrolig flot når man samtidig kan læse i pressen, at der fortsat er mange højskoler, der har store problemer med at få elever.

Det ser også ud til at der er stor interesse for sommerkurserne, der kører i i ugerne 26, 27, 28, 29, 30 og 31. Flere af kurserne er allerede fyldt, så der bliver igen fuld gang i den på Egmont hele sommeren, med masser af aktiviteter.

Efterårsholdet, der starter til august skulle også være fyldt. En ting er sikkert; på Egmont sker der noget.

For to år siden til grundlovsmødet blev den nye supermoderne elevfløj og spisesal indviet. Begge dele har vist sig at indfri de forventninger vi havde til byggerierne. I marts måned blev der så startet et nyt spændende byggeri på Egmont, nemlig opførelsen af endnu en elevfløj med 20 handicapvenlige værelser. Den nye elevfløj ligger i forlængelse af manuellen ned med Søsportcenteret. Igen et meget spændende byggeri, som gerne skal stå færdig til august. Det er planen at de nye værelser skal supplere de eksisterende på Egmont, da der er ved at være et behov for at de fleste værelser i hovedbygningen på Egmont trænger til at blive renoveret.

Der arbejdes forsat hårdt på at skaffe penge til udvidelse af idrætshallen fra som nu at være en ½ hal, til at blive en hel idrætshal,

og gerne med en svømmehal i enden, hvilket kan blive superspændende.

Den 1. november 2006 kan Egmont Højskolens fejre 50 års jubilæum. Der satses derfor på, at den nye hal kan være færdig til jubilæet, hvor der selvfølgelig skal være en kæmpe fest. Planlægningen er allerede så småt begyndt, så jubilæet vil uden tvivl blive fejret efter alle kunstens regler.

Hvis du skulle ligge inde med noget spændende materiale, som kan bidrage til Egmont Højskolens historie, eller har en god historie, er vi meget interesserede i at høre fra dig.

I Elevforeningen kan vi fortsat konstatere en stor interesse for at være medlem. Vi kan også konstatere at Elevforeningens medlemmer er meget interesserede i at følge med i, hvad der sker på Egmont. En af de muligheder, der bliver benyttet, er Elevforeningens hjemmeside, som løbende bliver opdateret - adressen er som altid:

<http://elevforening.egmont-hs.dk/>

Flyvetur

Den første tur flyver til Vest-Kreta i uge 34. Der har været stor interesse for turen, som blev solgt på rekordtid. I skrivende stund er der 32, der skal med på turen. Alle, der skal med på turen, ønskes en rigtig god tur.

Sommersjov I Hou 2004

Elevforeningen er igen i år med til at arrangere sommerkursus i uge 28, i samarbejde med Dansk Handicap Forbunds Ungdomskreds og Muskelsvind Ungdom. Det er sjette gang vi samarbejder med DHF's ungdomskreds - Muskelsvind Ungdom er med for anden gang. I år har der været stor interesse for at komme med til sommersjov. Kurset blev hurtigt fyldt til bristepunktet - som det ser

ud i skrivende stund, er der 125 deltagere. Interessen er så stor, at der er venteliste for at komme med. For de, der er optaget, ser det ud til at blive en forrygende spændende uge med masser af spændende aktiviteter. Egmont sørger altid for at der godt vejr i den uge.

Elevstævnet 2004

Elevstævnet ligger i år i weekenden den 29.-31. oktober og vi er for længst startet med at planlægge stævnet.

Sidste år havde vi et rekordstort antal deltagere; godt 560 mennesker samlet til festmiddagen lørdag aften. Som noget nyt havde vi sidste år delt festen lørdag aften, til både hallen og spisesalen. Det var første gang vi prøvede det og vi har fået indtryk af at der ikke var nogen, der havde noget imod at festen blev afholdt 2 steder, og at det fungerede med storskærmen i spisesalen.

For at være sikker på at huske weekenden, **sæt kryds i kalenderen med det samme.**

Der vil omkring 1. september blive sendt invitation ud til Elevforeningens medlemmer.

Materiale til Årsskriftet

Deadline for materiale til Egmont Højskolens årsskrift er den 15. november 2004. Vi håber du vil skrive om, hvad du oplever, eller synes der er relevant for årsskriftet – vi glæder os til at høre fra dig.

Elevholdet foråret 2004

har valgt Christina Bilde til elevholdsrepræsentant 2004, til elevforeningens bestyrelse. "Velkommen til Christina". Vi fra den øvrige bestyrelse håber, at vi må få et rigtig godt samarbejde.

Elevforeningen ønsker alle en rigtig god sommer, og vi glæder os til at se rigtig mange af jer til stævnet den 29.-31. oktober 2004.

» VI MØDES PÅ EGMONT «

TAK TIL ANNETTE BJERREGAARD

Her ved elevafslutningen den 11. juni, blev det meddelt, at Annette Bjerregaard stopper som lærer på Egmont Højskolen og går på pension, efter mere end 30 år som lærer på højskolen.

Der er ingen tvivl om, at der er mange af elevforeningens medlemmer, igennem de mange år, vil huske Annette som en inspirator på det kunstneriske område, specielt i male-værkstedet.

Ud over at Annette er dygtig i værkstederne er hun utrolig dygtig til at motivere elever

og kolleger i det daglige. Ingen tvivl om at mange elever har haft stor glæde af at være sammen med Annette.

Fra Elevforeningens side en stor tak til Annette for indsatsen. Vi håber at hun får tid og lyst til at komme til mange elevstævner fremover og hilse på de gamle, såvel elever som kolleger.

På Elevforeningens vegne
Jens Bork

SOMMERKURSUS PÅ EGMONT HØJSKOLEN

Der er stadig få ledige pladser:

»Gør fortællingen levende«

fra den 12. til den 18. juli.

Kan du fortælle en historie, som andre gider høre slutningen på? Kan du lide at høre en god historie? Eller vil du bare gerne vide noget mere om, hvad en fortælling egentlig er? Det at fortælle er en af menneskets mest særegne og kraftfulde egenskaber. Man hvad er det egentlig, vi gør, når vi fortæller? På dette kursus vil vi på alle mulige og umulige måder undersøge fortællingen. Lige fra den helt lille fortælling, der handler om os selv og vores samfund, til den store fortælling, der handler om troen og oprøret.

»En plads i solen«

fra den 26. juli til den 1. august.

Et sommerkursus med fokus på rejser og andre oplevelser, som har haft betydning for den enkelte og de mange. Formiddagene byder på foredrag om bl.a. Carsten Niebuhrs rejse til Det lykkelige Arabien, en rejse ind i filmens verden og debat med Georg Metz om mediernes betydning. Om eftermiddagen er der tid til fordybelse i enten glas, sejlads, smykker, spændende mad, udendørs idræt, mal og kunst eller kulturbussen, og der vil også være ekskursion til Endelave.

MED EGMONT HØJSKOLEN I JAPAN

- af Christina Bilde, højskoleelev forår 2004

Jeg hedder Christina Bilde, er 21 år, har muskelsvind, og går i øjeblikket på Egmont Højskolen, som ligger i Hou.

Den 23. marts 2004 var jeg sammen med 19 andre elever og lærere på 14 dages studietur til Japan. Jeg havde min bror Christian med som ledsager.

I ugerne op til afrejsen brugte vi en del undervisningstimer på at lære noget om Japans historie og kultur samt socialpolitik. Formålet med rejsen var at besøge forskellige handicapinstitutioner både for fysisk og psykisk handicappede. Desuden skulle vi besøge forskellige børneinstitutioner. Under rejsen skulle vi deltage i forskellige seminarer/foredrag om udviklingen af handicapområdet i Danmark siden 60'erne. Japanerne er meget interesserede i den danske socialpolitik og vil gerne indføre den i Japan.

Rejsen til Japan er meget lang. Det tager ca. et døgn at flyve så langt inkl. ventetider i div. lufthavne. Vi var så heldige at rejsen derover forløb helt uden problemer, dog skal jeg måske lige nævne, at man ikke skal medbringe værktøj til kørestolene i håndbagagen ej heller neglesaks osv. På grund af risikoen for terror anses næsten alle former for værktøj som et muligt våben, og derfor kan man risikere, at tingene bliver konfiskeret.

Den 24/3 ankom vi til Fureai Kaikan, et kursuscenter som ligger i Kyoto kommune. Det var et meget handicapvenligt sted, hvor det var nemt at begå sig på alle måder. Vi boede der i lidt over en uge og var i løbet af den tid ude at opleve en masse. Vi var bl.a. rundt at se smukke templer og haver, dem er der rigtig mange af. Opholdet i Kyoto var arrangeret af »Kyoto Social Welfare for Handicapped Children«, og de havde bl.a. arrangeret en

sammenkomst med pårørende, medarbejdere og handicappede børn og voksne i Kyoto (ca. 80 personer). Det blev en rigtig hyggelig aften, hvor vi skiftedes til at optræde for hinanden med sang, tryller, step og spil på trommer.

En af de helt store oplevelser var, da vi alle sammen skulle privat indkvarteres. Min bror og jeg skulle bo hos borgmesteren i Moriyama-City. Det var en fantastisk sød og gæstfri familie, som vartede os op på alle måder. De tog os med på sightseeing i en embedsbil og købte gaver til os, så snart vi kiggede på den mindste lille ting. Om aftenen, da vi skulle spise hos dem, lavede de selvfølgelig japansk mad til os. De havde forberedt alverdens japanske specialiteter til os (både med og uden øjne), men desværre var der ikke så meget mad, vi brød os om. Den japanske familie havde fuld forståelse for det, da de selv havde det på samme måde, da de var på besøg i Danmark.

Dagen efter skulle vi besøge et børnehjem, hvor det mest var tvangsfjernede børn som boede der. Vi blev alle temmelig rystede over at se hvor koldt og klinisk stedet var. Der var ingen farver eller billeder på væggene, det hele var hvidt. Der kunne man virkelig se den store kontrast mellem danske og japanske institutioner.

Den 31/3 gik turen videre mod Yokohama med Shinkansen, som er et lyntog, der kører 250 km i timen. Vi blev afhentet af nogle

medarbejdere fra Agape Centeret, som er en kristen organisation, der driver døgn- og dagscentre for fysisk handicappede. Dernæst blev vi inddelt i to grupper, hvor de personer, der havde behov for særligt indrettede badeværelser boede på Agape Centeret. Vi andre boede på Hotel Sun-eight, og så skal jeg ellers lige love for, at de vilde ting begyndte at ske. En morgen hvor vi sad på sengekanten, begyndte sengen pludselig at gynge. Min bror og jeg kiggede på hinanden, da vi med det samme forstod at det var et jordskælv. Det er ikke noget japanerne bekymrer sig så meget om, da det sker mindst en gang om måneden alene i Tokyo. Desuden er husene bygget til at modstå rystelser. Alligevel må vi tilstå, vi blev lidt urolige.

Samme dag var vi oppe på en aktiv vulkan. Det var en fantastisk følelse at mærke, hvordan det rumlede under fødderne på en. Desuden var det meget varmt, og der stank af rådne æg. Neden for vulkanen fik vi mulighed for at bade i varme bassiner. Det blev næsten for meget af det gode, da vandet var 43° varmt.

Den 4/4 tog vi bussen til Tokyo, hvor vi boede på Tokyo Metropolitan Sports Center for the Disabled. Som alle de andre steder vi havde boet, var det et godt sted. Når man for første gang kommer til Tokyo virker byen meget overvældende på en. Det skyldes ikke mindst de meget høje bygninger, som er utrolig flotte. Men også de store vejnet der kører på kryds og tværs af hinanden i forskellige niveauer. Måske skulle jeg lige nævne, at der alene i Tokyo bor 26 millioner mennesker. Det giver én en følelse af at være i en myretue på den gode måde. Japanerne er et meget venligt og velopdraget folkefærd, der viser specielt

turister megen opmærksomhed og især handicappede (skønt at være handicappet).

Vi forlod Tokyo med bus den 6/4 tidligt om morgenen for at køre til Narita lufthavn. I lufthavnen fik vi brugt vores sidste yen på souvenirs og div. lækkerier til turen hjemad.

Rejsen til Japan har været en uforglemmelig oplevelse. Det er meget svært kort at skulle fortælle om alt det vi har oplevet. Vi prøvede at køre i rickshaw, shoppede (købte billige kameraer), var i Tivoli og spiste på mange flotte restauranter (jeg var nu stadig mest til »den gule måge«) samt meget andet.

Hvis man ønsker at rejse til Japan, er det utroligt vigtigt at alt er tilrettelagt ned i mindste detalje før turen. Vi var så heldige at have en japansk lærer med fra Egmont Højskolen, som kunne guide os gennem hele rejsen både sprogmæssigt og oplevelsesmæssigt. Uden ham og de japanske guider (tidligere elever fra Egmont) var turen aldrig blevet den samme. Japanerne er ikke så gode til sprog og da slet ikke til engelsk.

Én ting er helt sikker; når min bror og jeg engang har fået sparet penge sammen, skal vi besøge Japan endnu engang, da det er et fantastisk land at rejse i som handicappet.

LILLE DAGBOG FRA STUDIETUREN TIL ITALIEN

- af Katrine Hansen, højskoleelev forår 2004

Lørdag den 20/3/04

Startede studieturen til Rom og Firenze for 40 personer.

Jeg skulle have min egen hjælper med og jeg havde valgt min ledsager hjemmefra. Hun hedder Jette. Hun kom 16.45 som aftalt. Så var der aftensmad kl. 17.00, da der var afgang for os kl. 18.00 og så blev den alligevel 18.30. Første pause i Hamburg gjorde vi klar til natten i bussen.

Søndag den 21/3/04

Vi kørte i bus hele dagen. Vi ankom til Bresano, hvor vi skulle overnatte. Vi var lidt rundt i byen. Vi slappede af og så skulle vi spise og da vi havde gjort det, gik Jette og jeg op og spillede 30 og bagefter 10000. Så læste vi lidt og løste kryds og tværs, hvorefter vi gik i seng.

Mandag den 22/3/04

Vi skulle tidligt op, fordi vi skulle køre de sidste 900 km til San Felice og vi var fremme præcis kl. 20.30 og der var aftensmad med det samme, da vi kom. Da vi var færdige med at spise, skulle vi have vores bagage og det var svært at finde de rigtige hjul til min kørestol »rullemarie som Jette kalder den«. Så var det bare i bad og så i seng. Jeg bor sammen med Annika og Annelise.

Tirsdag den 23/3/04

Vi var ude at gå en lang tur ned gennem byen og til et marked med mange forskellige ting og om eftermiddagen spille vi rundbold og Jens ramte mig med en bold og det gjorde smadderondt.

Onsdag den 24/3/04

Vi skulle tidligt op, da vi skulle tidligt af sted. Kl. 06.30 skulle vi køre da vi skulle til

Rom og i audiens ved Paven. Der var meget trafik den morgen så vi var sent derinde men vi var der lige til tiden, fordi det først var kl. 10.30. Det skulle have været kl. 09.00. Jette og jeg og nogle flere nede fra skolen kom

helt op, så jeg kunne se paven og jeg var også oppe omkring ham. Jeg tror jeg var 50 cm fra ham og efter dette skulle vi se Peters-kirken. Den er meget stor og flot. Det var en meget stor oplevelse for mig, da det har været et stort ønske i mange år. Vi så også Trevi-fontænen og den spanske trappe og Piazza Navona og kl 18.00. kom bussen og samlede os op. Kl. 20.00 var vi hjemme i San Felice igen. Jette og jeg fik lært Sine at spille 10000 og 30. Så var det i seng da jeg var meget træt efter denne hårde dag i Rom.

Torsdag den 25/3/04

Vi har været ude at gå oppe i den gamle bydel af San Felice til et udsigtspunkt på det bjerg som ligger i den gamle bydel. Da vi kom hjem havde Karina vasket til den store guldmedalje. Hun tilbød det om morgenen. Så Annika og Annelise og jeg fik vores tøj vasket. Det kostede 2 euro pr. snude så del var ikke slemt. Karina havde fundet ud af at vi skulle have fisk til aften så Annelise og jeg gik ned i byen sammen med Jette og fik sandwich med skinke og de smagte godt. Jette og jeg drak mandarinsaft til. Det smagte specielt men godt. Vi gik tidligt

i seng. Vi var meget trætte efter al den friske luft.

Fredag den 26/3/04

Vi skulle igen køre kl. 06.30, da vi skulle ind og se Colosseum og Forum Romanum. Da vi var ud for Colosseum, blev der ringet hjemmefra skolen med en god meddelelse til mig. Jeg blev så paf over meddelelsen at jeg gav én sodavand til hele bussen. Da vi var inde på Colosseum, fik Ingebeth en sms-meddelelse og det gjorde at hun blev nødt til at flyve hjem til Danmark samme aften. Det var en oplevelse at se Colosseum og Forum Romanum og vi var igen sent hjemme.

Lørdag den 27/3/04

Vi skulle se Vesuv og Pompei men Vesuv var jeg ikke længere oppe på, end bussen kunne køre og det gjaldt også mange andre. Vi kørte til Pompei og der var en guide der fortalte en masse forskellige ting om stedet men kørestole kunne ikke komme med over-

alt. Så de, der var i kørestol + Sine og jeg gik tilbage til indgangen og gik ud den vej. Vi fik is og sodavand fordi vi ikke kunne komme med længere. Vi ventede på bussen og fra Pompei gik turen hjemad mod San Felice. Vi var alle trætte efter endnu en hård dag.

Søndag den 28/3/04

Vi fik lov at sove længe da vi først skulle møde til noget fælles kl. 10.30 og vi var kun 7 den dag, da resten var taget til Rom for at se fodbold. Christian og Sine var der også, men Christian var blevet syg og blev indlagt om eftermiddagen. De 7, som var hjemme, gik en tur ned til stranden og ned i byen og jeg købte mig et ur som jeg havde kigget på i flere dage og vi fik en is da det var Oles fødselsdag. Da vi kom hjem, hyggede vi os med at spille. Vi spiste sammen med de andre gæster da vi ikke vidste hvornår de andre kom, men de kom, da vi skulle til at spise desserten. Samme aften/nat blev Lau indlagt.

Mandag den 29/3/04

Vi kørte til Rom og var i Rom fra kl. 11.30 og til kl. 16.00 og jeg shoppede sammen med Jette. Kl. 16.00 kom bussen og hentede os og vi kørte til Firenze, hvor vi blev indlogeret på 3 forskellige hoteller men der var kun morgen-

mad på det ene og det var det som Jette og jeg boede på. Vi fik udleveret penge til de resterende måltider i dagens løb.

Tirsdag den 30/3/04

Jeg startede dagen med et karbad, da der er badekar på det værelse hvor vi bor. Efter dette var der morgenmad. Vi skulle mødes kl. 10.00 og gå en lang bytur og derefter var der fri til at få handlet og hvad det ellers skulle være. Vi var ude at spise sammen næsten alle sammen om aftenen. Jeg fik Pizza. Jette og Jeg gik tidligt hjem, da det viste sig, at onsdag ville blive meget lang.

Onsdag den 31/3/04

Jeg startede igen dagen med et karbad og da jeg var færdig med det skulle jeg have pakket min bagage sammen og have det ned i bussen. Turen skulle gå hjemad mod Danmark kl. 21.30 om aftenen og vi skulle sove i bussen. Det var en meget lang dag. Vi fik handlet det vi skulle og så var det aftensmads tid. Jeg fik Pizza med meget hvidløg det smagte godt. Efter det fik jeg espresso og is. Så hen til bussen, hvorefter alt gik planmæssigt.

Torsdag den 1/4/04

Vi kørte ind et sted og fik noget morgenmad og så gik det videre mod Hotellet i Tyskland, som vi nåede ved 12.00 tiden. Jette og Annelise og mig gik en tur ned i den by, hvor hotellet lå og vi købte noget frokost hos en slagter og vi fik en bolle med frikadelle og den var rigtig god og vi gik rundt i byen og fandt en købmand, så jeg fik købt en Fernet Branca som jeg havde snakket om jeg ville have med hjem og på vej til hotellet kom Rasmus med en kasse med øl og den satte

han på skødet af mig og så skubbede han mig helt hjem til hotellet. Jette og jeg havde ellers aftalt at jeg skulle gå op ad den stejle bakke, men det kom jeg så ikke til. Da vi kom tilbage, slappede vi af og spillede 10000 og 30, til vi skulle mødes kl. 18.30 til spisning. Vi spillede videre lidt, efter at vi var kommet op igen og så gjorde vi klar til at gå i seng, da vi skulle tidligt op og køre det sidste stykke hjem til Hov.

Fredag den 2/4/04

Vi kom til at køre 5 minutter efter planlagt tid og det var faktisk godt klaret og så var det oven i købet chaufføren vi ventede på ... De sidste mange kilometer var lange. Men omkring 19.00 var vi hjemme i Hov efter en meget dejlig studietur, som har givet mig mange minder for livet. Jeg kom helt hjem til mig selv samme aften og det var også dejligt.

En stor tak til Lisa, Johannes og Peter for en meget meget oplevelsesrig tur.

Også en stor tak til Søren som var vores chauffør i alle 14 dage. Han er en meget herlig Chauffør.

En meget meget stor tak til Jette, at du sådan ville tage med mig i de 14 dage. Mange tak for det.

Også en meget stor tak til resten for en fed studietur.

Med mange venlige hilsner fra Katrine

LIGE MULIGHEDER FOR ALLE?

-af René Schou, bestyrelsesmedlem FUTH

Den handicappede kvinde sad på gårdspladsen foran boligen med sin lille søn. Kvinden var i en tidlig alder blevet ramt af polio (børnelammelse) og kvindens stille og udtryksløse fremtoning vidnede om et liv i håbløshed og en fremtid uden perspektiv.

Jeg befinder mig i Uganda, et af verdens fattigste lande og en ny virkelighedsopfattelse bliver på en gang både nærværende og skræmmende. Den virkelighed, som de fleste danskere kender til, er kendetegnet ved gode sociale netværk, gode boliger, uddannelsesmuligheder o.a., men vi må også gøre os klart, at der andre steder i verden findes en anden virkelighed, som vi må forholde os til og reagere på.

Efter hjemkomsten fra Uganda har jeg tit tænkt på den "navnløse" handicappede kvinde og i mit inderste prøvet at sætte tanker og relationer til kvindens virkelighed. Derfor bliver jeg i det følgende nødt til kort at beskrive perioder af mit eget liv.

Jeg husker det ikke, men blev fjernet fra hjemmet i Nakskov og anbragt på børnehjemmet Bakkegården i Slagelse, da jeg var omkring to år. Da jeg fyldte fem, gav en plejefamilie i Korsør mig muligheden for et nyt og bedre liv og jeg husker det som den lykkeligste dag i mit dengang femårige liv, da jeg sammen med min plejefar satte kursen mod Korsør. Min nye tilværelse kom til at bære præg af gode økonomiske rammer, kærlighed og nye muligheder i livet.

Mit voksenliv blev derimod en rodet affære, konstabel i hæren, efterfølgende forskellige små jobs, ægteskab, skilsmisse og i 1996

lykkedes det mig at gå på røven som selvstændig erhvervsdrivende.

Den store katastrofe indtraf, da jeg i 1998 indså, at min fremtidige virkelighed og fremtid blev på to hjul i en kørestol. De næste tre år smeltede sammen i selvmedlidenhed, druk og virkelighedsflugt indtil jeg i foråret 2002 vågnede op på Egmont Højskolen.

Tankerne går igen tilbage til kvinden på gårdspladsen. Kvinden er 25 år og er gift med en mand, som har bosat sig sammen med en anden kvinde i hovedstaden Kampala, 300 kilometer adskiller dem. Kvindens bolig ligger i udkanten af storbyen Iganga i den østlige del af Uganda, ca. 80 kilometer fra grænsen til Kenya. Her er ingen elektricitet, elendige toiletforhold (pedal lokummer), ingen kloakering og ringe eller slet ingen tilgængelighed. Kvindens muligheder for at komme fra et sted til et andet er meget begrænset, da hun kun kan bevæge sig rundt siddende og sidelæns ved hjælp af sine hænder (ingen hjælpemidler. Den økonomiske situation er forfærdelig og kvindens overlevelse er helt afhængig af familiens økonomiske formåen, velvilje og andres almisser.

Befolkningen i Uganda lever som helhed under meget vanskelige økonomiske og sociale forhold, men handicappedes livsvilkår er ufattelige, ja nærmest uvirkelige og især kvinderne rammes hårdt og er de fattigste af de fattige. Kvinden, som er beskrevet ovenfor, har udover elendige sociale forhold, ingen skolegang, ingen jobmuligheder, foragt fra omgivelserne (grundet sit handicap) og en øget risiko for seksuelle overgreb.

Da jeg under vores samtale spørger ind til dagligdags gøremål, toiletbesøg, madlavning, hjælp i dagligdagen, fornemmes en flovhed, men også en snert af uvilje mod at svare ærligt på mine spørgsmål.

Ved nærmere eftertanke, er det vel ikke så mærkeligt at kvinden nærer disse følelser. Det vil altid være svært at indrømme egen ulykkelige situation og behov for hjælp hvad enten man bor i Uganda eller Danmark, især hvis man aldrig har lært at udtrykke sit behov for hjælp.

Jeg fik i en alder af fem år mulighed for et nyt og bedre liv, fordi andre, på et vigtigt tidspunkt, gav en udstrakt hånd og hjalp mig videre i tilværelsen. Det var kun muligt, fordi vi i Danmark er et rigt samfund, bygget op omkring solidaritet og et højt udviklet velfærdssamfund.

Vi taler i dag meget om globalisering, hvor tæt vi er på hinanden og om en verden under forandring, men hånden på hjertet, for kvinden på gårdspladsen er intet forandret. Vores solidaritet er forankret i personkredse vi kan identificere os med og føler et tæt fællesskab med, men skal vi have en bedre verden, for alle, må vi prøve at ændre vores solidaritetsfølelse til også at omfatte verdens fattige og indse at der findes en anden virkelighed end vores egen lille andedam.

Tilbage på gårdspladsen i Uganda sidder kvinden med

udsigt til et liv uden fremtidsperspektiv for sig selv og sin lille søn. Virkeligheden kunne måske have været en anden, hvis en udstrakt hånd havde afværget følgerne af hendes handicap og havde givet hende mulighed for uddannelse, hjælpemidler, lægehjælp o.a., som det skete i mit tilfælde, da nøden var størst.

Det nytter at gøre noget og kvinden ville med den rette hjælp og opbakning bedre have været i stand til at tage ansvar for sit eget liv, motivere andre ligesindede og tage del i samfundsdebatten. Derved ville der være grobund for at kvinden fik mulighed for ved egen hjælp at komme videre i tilværelsen og skabe sig et værdigt liv.

Tingene går langsomt i et land som Uganda, men de senere år er der sket et skred i tankegang og holdning. Handicappede er begyndt at organisere sig både lokalt og på landsplan. Som et eksempel kan nævnes NUWODU

(National Union of Women With Disabilities in Uganda). NUWODU er en kvindeorganisation, som så dagens lys i november 1999 og hvor det lykkedes at samle handicappede kvinder fra Uganda's dengang 45 distrikter (i dag 51) til et indledende møde. Organisationen omfatter i dag alle typer af handicap og arbejder hovedsageligt på at skabe lige muligheder for handicappede gennem information, holdningsbearbejdning og påvirkning af beslutningstagere.

De Samvirkende Invalideorganisationer (DSI) har haft en central rolle i oprettelsen af omtalte organisation og har gennem de sidste par år haft en udviklingsarbejder tilknyttet organisationen (Anita Otte Clausen). Anita's opgaver er mangeartede, men oplæring af kvinder i brug af computere, opsøgende arbejde og den umiddelbare støtte til organisationen er en vigtig del af dagligdagen. Derudover har DSI gennem økonomisk støtte og rådgivning været stærkt medvirkende til, at NUWODU i dag er en velfungerende organisation med eget kontor og ansatte og på sigt vil være i stand til at klare sig selv uden økonomisk støtte og tilstedeværelse udefra.

Vi har her et godt eksempel på, at det nytter at hjælpe ud fra princippet hjælp til selvhjælp. Kvinden på gårdspladsen er måske overladt til sin skæbne, men kommende generationer kan se frem til en bedre tilværelse takket være DSI og andre organisationers store involvering og støtte i Uganda.

Jeg vågnede op på Egmont Højskolen og fik livet tilbage. Troen på mig selv vendte tilbage, nye venskaber på tværs af landegrænser

blev etableret, nye muligheder åbnede sig og verden lå nu pludselig åben for mig. Det sidste skulle vise sig mere rigtigt end jeg i min vildeste fantasi havde drømt om.

Jeg fik endnu engang en hjælpende hånd, da sygdommens grimme ansigt ramte mig og takket være en fantastisk støtte og opbakning fra lærere og personale på Egmont Højskolen, har jeg i dag et spændende og aktivt liv.

Rejsen til Uganda varede i 30 dage og er nok den største oplevelse i mit liv, men jeg tænker stadig på kvinden, som sidder på gårdspladsen; Hvordan havde hendes situation set ud, hvis hun havde fået hjælp på de rigtige tidspunkter i sit liv?

Det gør ondt at have været vidne til så meget fattigdom og nød, men alligevel sidder jeg tilbage med et håb og en tro på, at vi med fælles indsats, solidaritet og omtanke i fremtiden kan medvirke til en bedre verden og skabe LIGE MULIGHEDER FOR ALLE.

Også for kvinden på gårdspladsen.

Rene Schou
Strandgade 14 B st. th.
4230 Skælskør

Egmont Højskolen ligger i Jylland, 30 km. Syd for Århus og er specielt gearet til handicappede, men er en Højskole for alle. Hvis du/I overvejer et højskole ophold og Egmont måske var en mulighed og har lyst til at vide mere, er I velkommen til at kontakte mig.

WHEN EGMONT STUDENTS GO EAST ...

- af Jakob Hansen, højskoleelev forår 2004

Den 1. maj 2004 fik EU 10 nye medlemslande. På Rumæniens-turen fik vi, elever som lærere, et kort indtryk af et par af disse lande, før optagelsen i Unionen. Nemlig Ungarn og Tjekkiet, herunder specielt disse landes hovedstæder Budapest og Prag. Men måske jeg skulle begynde med begyndelsen ...

Vi starter fra Hou om morgenen fredag d. 19. marts og kører i et stræk til Prag, hvor vi ankommer sent om aftenen. Det er hårdt at køre så langt i bus, men vi var alle forberedte på en lang tur. Næste dag, lørdag, kigger vi så nærmere på Prag.

Prag er hovedstaden i Tjekkiet og huser mange interessante ting. Om formiddagen tog vi op og kiggede på Slottet og jeg tror de fleste af os fik set katedralen og Kafka's Hus. Bagefter tog vi ned til floden og spiste frokost, hvorefter vi så Karlsbroen. Om eftermiddagen var der så shopping og sightseeing på egen hånd. Der er mange spændende ting at se i Prag, bl.a. den jødiske bydel, Tycho Brahe's grav, og Orloj uret i den gamle Bydel. Om aftenen vi fik smagt på det tjekkiske øl, der er i verdensklasse.

Næste dag er vi tidligt i bussen igen og kører via et kort stykke vej i Slovakiet til Ungarn og Budapest, som vi når til hen på aftenen.

Budapest, hovedstaden i Ungarn, er en dejlig by med en spændende historie. Om Mandagen d. 22. marts ser vi så nærmere på byen. Vi er oppe og se Fisherman's Bastion, et tidligere fiskemarked lavet om til et fantastisk udsigtspunkt. Eftermiddagens oplevelser er op til den enkelte. Nogle af os tager ud til en park og besøger et badehus – andre af os

tager på sightseeing i byens gader og nyder bl.a. et torv med boder hvor man kunne købe diverse varer og godt til ganen.

Om tirsdagen kører vi fra Budapest til Baile Herculanium. Ved grænsen mellem Ungarn og Rumænien får vi vores guider ombord. Det er Lise, Loli, og Ioan som vil introducere os til Rumænien

Baile Herculanium er et lille kursted i et bjergrigt område med varme kilder. Byen blev grundlagt af romerne og er opkaldt efter Hercules. Onsdagen gik med en bytur, en køretur i området og lidt shopping.

Så om torsdagen kører vi til Craiova, hvor vi skal nå en masse. Undervejs besøger vi en bondegård, der drives af unge fra Det Europæiske Hus (DEH). Om eftermiddagen besøger vi nogle børn fra DEH og ser hvordan de bor.

Vi er i Craiova i 2 dage. Den første dag besøger vi borgmesteren i Craiova – det mest formelle besøg på hele turen, da der er tv-dækning. Om eftermiddagen tager vi en tur til Calafat, hvor vi besøger borgmesteren og museet, hvorefter vi ser havnen og går en tur langs Donau.

Lørdag formiddag er der shopping på programmet! Vi besøger et marked og et storcenter, der virkede som en "Netto" eller "Fakta" på størrelse med en "Bilka". Om eftermiddagen besøger vi en vingård med rundvisning og smagsprøver – det var fristende at drikke vinen i stedet for bare at smage. Om aftenen er der fest på hotellet med os, de unge rumænere vi har mødt, og forskellige VIP's.

Søndag starter med, at vi går tur i en stor park i Craiova, derefter besøger vi nogle af de unge fra Craiova, som vi havde mødt ved festen. Om eftermiddagen kører vi så til Bukarest.

I Bukarest går formiddagen med sight-seeing professionelt klaret med Ioan ved mikrofonen og et besøg ved National Association for Handicapped People – som prøver at bedre forholdene for handicappede i Rumænien. Eftermiddagen er igen afsat til shopping og sightseeing på egen hånd. Om aftenen spiser vi middag på en restaurant, hvor der skulle have været live underholdning – desværre havde vi forregnet os og kom på den forkerte dag.

Tirsdag ser vi Ceausescu's palads – en af verdens største bygninger. I dag huser bygningen det rumænske parlament. I stueetagen

er der dog mulighed for en rundvisning så man kan få en ide om dets indretning. Efter vi har set paladset, siger vi farvel til Lise og Loli og kører til Deva, som ligger nær grænsen, for at overnatte.

Næste dag siger vi et vemodigt farvel til Ioan og fortsætter tværs gennem Ungarn til Østrig og videre til Wien som er Østrigs hovedstad.

Torsdag i Wien. Om formiddagen tager vi ud og ser Schloss Schönbrunn og undervejs får vi lidt at vide om kejserinde "Sissi". Om eftermiddagen får vi en guided tur rundt i Wien. Guiden er en af Annies veninder. Bagefter får vi mulighed for shopping og sightseeing på egen hånd.

Om Fredagen var der bred enighed om at vi ikke havde lyst til at køre hjem i et stræk. Derfor kørte vi til et lille hyggeligt Landgasthof i Kirchheim, som vores chauffør kunne anbefale.

Lørdag tog vi så det sidste lange stræk og ankom til Hou Lørdag aften trætte, men glade efter en god tur til Rumænien og et Østeuropa, som arbejder på at nærme sig vesteuropæisk standard men som stadig er meget unikt og spændende.

HØJSKOLELIVET LEVES FOR FULD KRAFT

- af Michael Pedersen, højskolelærer

I weekenden sendte vi endnu et hold elever hjem. Man kan næsten mærke, at det stadig summer af liv i Egmont Højskolens lokaler og omkring højskolen. I den sidste uge var eleverne i fuld gang fra tidlig morgen til de små timer ud på natten. Projekter skulle afsluttes, linjefag rundes af, og så skal der også lige være tid til det sociale. Det sociale fylder mere og mere for eleverne, jo nærmere vi kommer på afslutningen af opholdet. I den sidste uge leves der for fuld kraft, og der leves, så det kan mærkes.

Siden påske

Umiddelbart før påske var eleverne på studietur. Det var en stor oplevelse for mange, en af de oplevelser, som på mange måder kaster liv ind over resten af opholdet. Der er blevet oplevet meget i Rumænien, i Japan eller i Italien. Oplevelserne vil mange af eleverne formentligt se tilbage på mange gange fremover.

Bryllupsfest

Fredag d. 14. maj blev Danmarks kronprins viet til sin udkårende brud Mary Donaldson. Dagen blev naturligvis også markeret på Egmont Højskolen. Eleverne indbød til bryllupsfest med en passende middag og en storskærm. Storskærmen gjorde det muligt at følge de rigtige begivenheder. Man kan næsten ærgre sig over, at speakeren, der kommenterede diverse gæsters kjoler, ikke var forbi højskolen. Der blev gjort meget ud af påklædningen, så også på Egmont var der kjoler, der var en kommentar værdig.

Rejsegilde

Onsdag d. 19. maj kunne Egmont Højskolen holde rejsegilde for den nye elevfløj. I

disse uger kan man nærmest dagligt se, at byggeriet skrider frem og inden længe vil byggepladsen være forvandlet til beboelige elevværelser. Den nye elevfløj betyder, at højskolen også fremover kan byde elever og kursister velkommen i tilsvarende omgivelser. Det er vigtigt for højskolen, at vi til stadighed tænker de fysiske rammer ind i højskolelivet, da de fysiske rammer betyder meget for det liv, eleverne har med hinanden.

Grundlovsmøde

Den 5. juni blev der traditionen tro holdt grundlovsmøde på Egmont Højskolen. I år lå grundlovsmødet i den weekend, hvor der også var forældredag. Talerne i år var biskop for Århus stift, Kjeld Holm, folketingsmedlem for enhedslisten, Keld Albrechtsen og forhenværende amtsborgmester og formand for Hou Søsportcenter Ib Frederiksen. Vi havde bedt de tre talere at forholde sig til den nuværende situation og at komme med et bud på, hvordan grundloven kan sikre demokratiet i fremtiden. Hver for sig kom de med bud på, hvordan grundloven på ene og samme tid kan bevares og alligevel videreudvikles. Kjeld Holm pegede på, at det var værd at overveje, om det er på tide at skrive menneskerettighederne ind i den danske grundlov. Han pegede på, at den danske regering lige har deltaget i en krig, hvor menneskerettighederne ikke blev overholdt. Det mener han er betænkeligt. Keld Albrechtsen talte om nærdemokrati, som han mener er i fare, hvis der bliver færre kommuner. Han opfordrede regeringen til, at den tager den tid, der er brug for, før folketinget skal tage stilling til en ny kommunal struktur. Ende-

ligt talte Ib Frederiksen om den forbedring, amterne havde betydet for mennesker med svære handicap. Ib Frederiksen frygter, at forholdene kan forværres, hvis amterne ikke længere skal tage sig af den gruppe medborgere. Det var tre spændende taler med meget stof til eftertanke. Grundlovsrådet sluttede af med at et hold tidligere elever spillede fodbold med højskolens nuværende elever. Desværre må vi erkende, at de tidligere elever var stærkest og vandt kampen 4-3.

Den sidste krampetrækning

I sidste uge var der så outrouge. Onsdag aften blev der holdt fagenes fest. Her fik eleverne mulighed for at få indblik i, hvad de andre elever har lavet i foråret. Det blev til fremvisning af tøj, som eleverne selv har syet, visning af musikvideo, oplæsning af egne digte, fremvisning af reklamer, kor og musik. Det var en aften, som viste, at der laves mange spændende ting på højskolen. Torsdag havde idrætslinien planlagt en fælles idrætsdag, hvor alle bordgrupperne kæmpede mod hinanden. Torsdag aften var det tid til afslutningsfest, hvor det var

lærernes tur til at underholde. Også her var opfindsomheden stor, der blev vist korte sjove videospots, underholdt med indslag fra Drengene fra Angora og hjælpelærerne lavede en quiz om året, der gik. Aftenen sluttede af med et band, der spillede op til dans. Fredag var det så slut. Med gråd tog eleverne afsked med hinanden for at tage hjem. Det er godt at tænke på, at en del af eleverne kommer igen til efteråret, og at der bliver rig lejlighed til at mødes på fremtidige elevstævner.

Gør sig klar

Lige nu er der ingen elever på skolen. Men det betyder ikke, at her er stille. Lærerne gør sig klar til de korte kurser, som skolen ligger hus til i løbet af sommeren. Pedellene og hjemmehjælpsafdelingen udnytter, at her ikke er elever og får ryddet op, gjort rent og vedligeholdt. Lærerguppen holder møder, hvor det næste år bliver planlagt. Til august vil et nyt hold elever indtage skolen og sætte sit særlige præg på hverdagen på Egmont Højskolen.

God Sommer!

ELEVHOLD EFTERÅR 2003 / FORÅR 2004

Anja Jeppesen	6960 Hvide Sande	Hans C. Jørgensen	9000 Aalborg
Anne Marie Søndergaard	7500 Holstebro	Heidi Olsen	9800 Hjørring
Annelise Jepsen	6752 Glejbjerg	Helene Dal Sørensen	9480 Løkken
Annika Lyhne Larsen	6855 Outrup	Helle Nyhøj	6630 Rødding
Atsushi Kayao	Japan	Henriette Stausholm	2770 Kastrup
Baldur Gudnason	740 Tveskápsson	Hiroki Kohara	Japan
Barbara Krogh	7960 Karby	Ingebeth Solveig Drost	9640 Farsø
Berit Gottrup	5500 Middelfart	Jack Brinck Jensen	8300 Odder
Berit Marie Heine Nilsson	5700 Svendborg	Jacob Oldorf	2900 Hellerup
Bishnu Kunwar	Nepal	Jacob Holst Hansen	8900 Randers
Bjørn A. Sørensen	8544 Mørke	Jan Mikkelsen	6500 Vojens
Brian Jensen	4970 Rødby	Janne Schmidt Jensen	8900 Randers
Brian Joensen	6715 Esbjerg N	Jannik Andersen	4200 Slagelse
Brian Rasmussen	8900 Randers	Janus Novak Olesen	8230 Åbyhøj
Bruno Maguniga	Uganda	Jens Søndergaard	6000 Kolding
Camilla Olson	8270 Højbjerg	Jesper Dahl Kjeldgaard	7840 Højslev
Casper Alexander Knudsen	7500 Holstebro	Jesper Svenning Andersen	8250 Egå
Cat V. Borch	2000 Frederiksberg	Jesper Kvolbæk	9400 Nr. Sundby
Charlotte Aagaard	6920 Videbæk	Johanne Moesby	8300 Odder
Chieko Miyara	Japan	Johnny Jagwani	2700 Brønshøj
Christa Dissing	9760 Vrå	Jonas Kay Jensen	2600 Glostrup
Christian Jensen	8210 Århus V	Julie Juel Andersen	8800 Viborg
Christian Grundvad Sørensen	8270 Højbjerg	Julie Fleismann	9500 Hobro
Christiane Haase	9210 Aalborg SØ	Jørgen Halsted Hansen	5700 Svendborg
Christina Bilde	8444 Balle	Karen Davidsen	8800 Viborg
Claus Bjørnholt Fink	5300 Kerteminde	Kathrine Noe Skytte	8000 Århus C
Daniel Bente	4700 Næstved	Kathrine Hansen	8300 Odder
Daniel Laryea	8210 Århus V	Kazuya Yada	Japan
Deniz Dogan	3520 Farum	Kian von Røhling	3230 Græsted
Dennis Kundvig Hansen	2830 Virum	Kim Wittrock	4270 Høng
Dorte Møller	8653 Them	Knud Hermansen	9560 Hadsund
Dorthe Mortensen	6800 Varde	Kouko Ito	Japen
Ea Rebekka Vinten	2000 København F.	Lars Rostrup	3480 Fredensborg
Ebtihal Olahammad	8700 Horsens	Lars Phillipsen	6430 Nordborg
Eva Lykkegaard Poulsen	9640 Farsø	Lasse Konradsen	4681 Herfølge
Flemming Verner Pedersen	3400 Hillerød	Lasse Blom Villumsen	6300 Gråsten
Flemming Sofus Madsen	6752 Glejbjerg	Lasse Friberg Larsen	9830 Tårs
Frans Andersson	9000 Aalborg	Lau Kristian Eybye	2860 Søborg
Gert Gregers Hansen	2670 Greve	Lene Margrethe Schuldt	2930 Klampenborg
Gifta Erzan Essien	Ghana	Linda Ann Hansen	8500 Grenå
Gitte Møller Nielsen	7400 Herning	Line Fabricius Nedergaard	6900 Skjern
Hanne Christensen	4990 Sakskøbing	Lis Rygaard Aggergren	2000 Frederiksberg
Hanne Lund	9400 Nr. Sundby	Lisbeth Stevns Nielsen	8382 Hinnerup
Hans Stockholm Nielsen	4230 Skælskør	Lise Fløe Andersen	9620 Aalestrup

Lone Henriksen	4200 Slagelse	Peter Ørnstrup	8000 Århus C
Lone Kidmose Pedersen	8300 Odder	Poul Lauge Jacobsen	Grønland
Louise Henriette Johnsen	2700 Brønshøj	Rasmus Lund-Sørensen	4700 Næstved
Louise Skau Rasmussen	8270 Højbjerg	Rasmus Thoft Pedersen	9000 Aalborg
Louise Lund Jensen	9870 Sindal	René Vigeland Hubertus	Norge
Cecilie Møller	8381 Mundelstrup	Richardt Larsen	3500 Værløse
Mads Hebsgaard	3400 Hillerød	Rikke Mejlbj Jensen	8270 Højbjerg
Mai Bøje	6230 Rødekro	Rohweida El-Soussi	9100 Ålborg Ø
Malene Søby	8700 Horsens	Rolf Burchardi	1656 København V
Marco Andreassen	4700 Næstved	Rune Bøttger	9000 Aalborg
Mari Matsuoka	Japan	Sabine Duus Sund	7000 Fredericia
Maria Mathiassen	8700 Horsens	Salifu Amshawn	Ghana
Marianne Koldtoft Christensen	6893 Hemmet	Sanne Rossing	9670 Løgstør
Marie Louise Bergmann	3700 Rønne	Sara Reuter	2200 København V
Marie Aagaard Olesen	4900 Nakskov	Sara Wiehl Svendsen	9881 Bindslev
Maria T. Carlsen	8200 Århus N	Satoko Nakamura	Japan
Marie N. Poulsen	8300 Odder	Satoko Someya	Japan
Martin Beeck	5240 Odense NØ	Simon Porsager	5882 Vejstrup
Martin Piening	8270 Højbjerg	Sine Schillums	7600 Struer
Martin Albrechtsen	8850 Bjerringbro	Sofie Lovbjerg	8700 Horsens
Mayumi Tsuji	Japan	Sophie Lytoft Simonsen	8220 Brabrand
Mette Schøsler	6051 Almind	Steen-Henrik Winther	2840 Holte
Mette Kølback	7323 Give	Steffan Dybdahl	6990 Ulfborg
Mette Kim Albinus Jonassen	7400 Herning	Steffen Jensen	8560 Kolind
Mette Larsen	8850 Bjerringbro	Stian Labianca	2950 Vedbæk
Mette Makholm Pedersen	9550 Mariager	Stine Hedegaard	7600 Struer
Michael Stærke	5550 Langeskov	Susan Canas	Filipinerne
Michael Heesch Brink	6430 Nordborg	Suzan Katuskabe	Uganda
Michael Skovborg Steffensen	8000 Århus C	Søren Erik Jensen	7000 Fredericia
Mie Lavesen	7800 Skive	Søren Skov	8200 Århus N
Mika Temma	Japan	Tenna Ø. Sørensen	9500 Hobro
Mille Richter Nielsen	4000 Roskilde	Tika Dakal	Nepal
Mille Brinck Lange	5000 Odense C	Tina Howard	2500 Valby
Mogens Jensen	7620 Lemvig	Tina Stick	8800 Viborg
Morten Moslund Lykke	6760 Ribe	Tina Graves	9900 Frederikshavn
Mugala Aisa	Uganda	Tine Kloch Sørensen	8300 Odder
Nadja Frederiksen	5500 Middelfart	Tomas Strøbye	4700 Næstved
Natascha Nielsen	3540 Lyngø	Tommy Schmeltz Hansen	5700 Svendborg
Nikolaj Eskildsen	7260 Sønder Omme	Tomomi Ebina	Japan
Nina Thorsen	4970 Rødby	Torben Brenøe Olsson	4700 Næstved
Ole Sander Larsen	4684 Holmegaard	Tsuji Mayumi	Japan
Ole Jensen	6715 Esbjerg N	Yoshiaki Hattori	Japan
Ole Essendrop	7500 Holstebro	Yuko Yoshio	Japan
Pernille Rosengaard	8800 Viborg		

ADRESSER, ELEVFORENINGENS BESTYRELSE

Formand, medlem af skolens bestyrelse:

Jens Bork bcj@pc.dk
Vestervænget 39, 7323 Give ☎ 75 73 19 95

Næstformand, medlem af skolens bestyrelse:

Wilton Jensen woj@mail.tele.dk
Bakkedraget 8, 7490 Aulum ☎ 97 47 15 35

Kasserer:

Jørn Skov Hansen skovhansen@ofir.dk
Museumparken 36, 6623 Vorbasse ☎ 75 33 34 74

Øvrige bestyrelsesmedlemmer:

Claudia Jensen claudiajensen@mail.dk
Spøttrupvej 6 A, 8300 Odder rph@city.dk
Rene Hansen ☎ 39 29 80 65

Hans Knudsens Plads 1 Bolig 554, 2100 Kbh.Ø

René Schou r.schou@stofanet.dk
Strandgade 14 B, st.th., 4230 Skælskør ☎ 58 19 28 25

Suppleanter

1. Tina Laursen
Idrætsallé 43, st.tv., 9800 Hjørring ☎ 98 92 74 27

2. Claus Krogh
Gråbrødretorv 4, 1.tv., 1154 København K

Elevholdsrepræsentant 2004:

Christina Bilde christa1412@ofir.dk
Nordre Strandvej 145 C, 8240 Risskov ☎ 24 23 13 40

Elevholdsrepræsentant 2003:

Johnny Jagwani
Bellahøj Vej 8 B, st.th., 270 Brønshøj ☎ 25 21 04 86

Suppleant:

Dorthe Mortensen
Storegade 16, 1.th., 6800 Varde ☎ 20 72 70 02

Egmont Højskolen

Forstander Ole Lauth og Højskolelærer Karin Busk mail@egmont-hs.dk
Villavej 25, Hou, 8300 Odder ☎ 87 81 79 00

KLO

Kultur og litteratur Orientering for syns- og læsehandicappede

Ring til KLO på tlf. 75 36 31 78
og hør om hvilke lydbøger,
der er indlæst.

Du kan også skrive. Adressen er:
KLO, Torvegade 1, 6600 Vejen

At læse er at leve..

ELEVSTÆVNET

29.–31. oktober 2004

sæt i kalenderen

(invitation udsendes omkring 1. september)